

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II, пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11—12 год. передпол.
Рукісис не зберігається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 450 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр.,
Італії 750 лі., Німеччині 750
лі., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к., Ру-
мунії 150 лей, Болгарії 750
лв., Австрії 750 шл. Зміна
адреси 1 зл.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

До наших передплатників.

Матеріальне положення української преси є незвичайно скрутне. Ціни паперу зросли вдвоє, інші кошти теж значно збільшилися. В останніх часах важкої фінансової скрути нам приходиться перебиватися з важкими труднощами. На жаль, наші шан. передплатники, які дуже добре розуміють своє власне важке положення, не хотять зрозуміти нашого і постійно вимагають присилки газети на кредит. Таким чином від нас вимагається непосильного в теперішніх часах самовідречення. Відомо, що тепер кредит не існує. Всі наші зобов'язання мусимо покривати готівкою. Таку саму зимогу мусимо ставити і до наших шан. передплатників.

Тимчасом в останніх часах довги з передплати зросли до дуже поважних сум, а замість їх виривання стрічаємося з постійними вимогами дальшого кредитування. Очевидно, цього ми не в силі сповнити. Тому ще раз просимо негайно платити за передплату. В противному випадку святочне буде останнім, яке вишлемо нашим шан. передплатникам. Як довго тільки було можна, ми в найширше у зв'язках і йшли на руки шан. передплатникам. Однак конфіскаціями наші можливості вже вичерпані. Отже просимо зрозуміти нас — так само, як ми досі розуміли вас. Симо також не передплачувати нашого органу в почтових урядах, тільки пересилати передплату до нас пошто-вими складанками або переказами.

Адміністрація.

В ліберії Ст. Грабського.

XX. Конгрес П. П. С.

У великій залі варшавської міської ради в дні 1—3 с. м. XX-тий Конгрес П. П. С. Колись була це підземна Польща, що не перебирала в засобах боротьби зі своїм тираном — царською Росією; сьогодні це „салюнова“ партія політичної й соціальної угоди, що одніть свою діяльність під керівництвом і крилами шехопольців. Ще недавно штучно затирани співпрацю з ендецією; сьогодні не тільки не скривається цієї дружби, але й докладається її потреби в огляду на — добро робітництва. XX-тий Конгрес польської соціалістичної партії не мав іншого завдання, як усанкціонувати цю неприродну співпрацю, як зареєструвати спілку пепесівців разом з шехопольцями і п'ястівцями. Біля цієї рестрації вертілися всі промови, на ратифікацію пепесівсько-шехопольської угоди витрачено три дні часу, якіш безsilного спротиву її досягнуто. Таким чином П. П. С., яка формально досі була „салюновою“ лише в особах своїх партійних ватажків, стала „салюновою“ вже й на основі постанови конгресу, голосами тих польських робітників і їх організацій, що остаються під впливом П. П. С.

„Салюнові“ христини П. П. С. відбуто святочно, обставлено їх дешевенькими декораціями, а на „кумів“ цієї радісної події спроваджено й закордонних „своків“, голов-

ним чином емігрантів. Отже в конгресі П. П. С. взяли участь: О. Вельс (від німецької соц. демократії і II-го Інтернаціоналу), б. мін. Совкуп (від чеської соц. дем.), пос. Нечас (від соц. дем. Карпатської Русі), Ф. Дан (від закорд. делегації російської соц. дем.), В. Чернов (від російської партії соц.-революціонерів), Гегечкорі і Салаха (від грузинської соц.-демократії), Мав (від соц.-дем. Данії), пос. Кроніг (від німецької соц. дем. Польщі), Ерліх (від жид. „Бунду“ і Лев (від Полей-Сіон).

Конгрес відкрив в імені ЦКВ. пос. І. Дашинський, вітаючи делегатів і закордонних гостей. Описав зазначив він, що в Польщі панує безробіття. Упадок валюти є висловом катастрофального положення держави і робітничої класи. Не піддаючись спійній нужді і занепадові, ППС. рішилася поділитися співвідповідальністю з іншими польськими партіями і зробила тиск на інші партії, щоб їх з'єднати в парламентарну коаліцію з метою оздоровити відносини і зберегти соціальні здобутки робітничої класи. Роблячи з себе „жертву“, партія здобула двох міністрів в коаліційному уряді.

Описав наступили привітання. О. Вельс вказував на потребу співпраці німецької й польської соц. демократії з метою довести до по-

літичної й господарської відбудови Європи.

„Те, що мало сказати від Інтернаціоналу, не буде відізначено від того, що я сказав від німецької соц. демократії. Бо міжнародність розумно в той спосіб, що люба свій німецький народ, а через свій народ уся людська родина. Захід націоналістичних країн, що ми не є добрими патріотами, є свідомі. Бо любимо всю людськість, любимо свій народ і його культуру“.

Совкуп від імені чехословацької соц. демократії пригадавав собі своїх знайомих з австрійського парламенту: Дашинського, Діаманда, Морачевського, Клеменсевича, Регера й ин. та вказав, що польські соціалісти були вчителями чеських.

„Як Жерес був для чеських соціалістів символом західного соціалізму, так тепер І. Дашинський став для нас символом соціалізму східної Європи“.

Дія на найближче дивоглядною була поява на конгресі ППС. пос. Нечаса, вибраного голосами українських селян і робітників Прик. Руси, який в українській мові вітавав конгрес, бажаючи польському пролетаріатові успіху в праці і боротьбі. Не знати тільки — подамо від себе — в боротьбі проти кого. Бож боротьба пепесівців з польською буржуазією давно належить до мітів. Що більше! Тепер пепесівці є в коаліції з польською реакцією, яка веде завзяту боротьбу з українським і білоруським народом. Думаємо, що успіху в боротьбі проти пригнічених народів не повинен бажати ніякий соціаліст, а соціалістичний посол Прик. Руси тим менше.

Дан і Чернов, що недавно заключили союз і угоду з пепесівцями, жалілися перед ними на більшовиків. Дан вказував на сумний приклад Грузії і знічення більшовиками її незалежності, але ані одним словом не проговорився про долю України.

Рясними оплесками стрінув конгрес промову Грузина Гегечкорі, висловлюючи тим способом своє співчуття по долі цієї далекої й маленької країни. Та одночасно конгрес зовсім призабув, що Польща має що найменше дві свої власні Грузії.

Після привітань пос. Перль здавав звіт з діяльності партії. Описав голова союмоного клубу ППС. посол Барліцкй розводився над сучасним по ложенням Польщі і політикою ППС. Сучасна хвиля є небезпечна і може скінчитися катастрофою.

„Причин такого стану річей слід шукати не лише в границях Річпосполитої, але перш усього в правочинному знищенні цієї Європи. У зв'язку з цим слід довести, відкинути до Америки і через те радикально знищено нормальні господарські відносини. Є ще й інші причини. По найкращій з воєн світ не перестав зброїтися, а націоналізм кув зброю і погрожує небезпечною воєною сироті. Крім того витворилася не-

збалансована пропрасть між потребами демократії і робітничої класи з одного боку та помилками пошдаточих клас з другого. Іншими й не могло бути після упадку царату і двох царських могутностей“.

Польща знаходиться в кепському положенні внаслідок ворожого відношення до неї німецького націоналізму й більшовизму, яких пропаганда не дає змоги Польщі здобути закордонну позицію й инш господарські користи.

Переїшовши до внутрішньо-політичних відносин, пос. Барліцкй уосновував konieczність участі пепесівців в уряді. Демократичного уряду неможливо було створити без „Піаста“. Хіснопаєт не раз від до правління при пустій касі. Найрадіше згодився би був на урядничий кабінет Рачкевича, який був би другим виданням кабінету Ед. Грабського, але без Грабського. Концепція міннялася. Вікні повстала коаліція з участю пепесівців. Приступили пепесівські послі до співпраці з шехопольцями під керівництвом Станіслава Грабського уосновує Барліцкй, тим що

„від часу великої війни робітничий клас не задовольняється самою несправдістю. Бажає впливати на від державності життя. Робітничий клас домагається від нас далі“.

Раферент просить затвердити співвіддання пепесівців з шехопольцями і пастівцями в коаліційному уряді, або вказати, що далі робити.

Біля справи вступлення пепесівців до коаліційного уряду розгорілася широка дискусія, і вона одні адміністрації над всіма справами, доставленими на денному порядку конгресу.

Звичайно бесідиння в своїх промовах акцентували крок своїх послів. Однак зазначилася така ситуація опозиції, маршована пос. Криловичем, Щерковська, Годушкова й ин.

Пос. Станьчик вказав на те, що будучина робітничої класи не є залежна від парламентарної діяльності, лише від боротьби цієї класи поза соймом. Тактика ППС. в соймі довела до розбрату в „Визволенні“, а пречинь колиб ППС. „Визволенні“ була опустити соймі, то він був би розлетівся. Замість того ми сидимо в уряді з ворогами робітничої класи. Буржуазія нічого не вкладає до державної каси, але за те постійно домагається відшкодування від уряду на ведення війни. Від робітничої класи вимагають реєстрації зі соціальних здобутків. Співвідданням з капіталістами не відбудується промисли. Говорять теж про оборону демократії й парламентаризму. Нас ликають диктатурою генералів. На випадок появи диктатора слід вести боротьбу всіми засобами, а не йти на компроміс з реакцією.

Голуаво жалілася, що ППС. напалася в товаристві тих, які досі постійно поборювали робітничу класу.

Red. czas. „Dziło“ we Lwowie, Pr. 971/25. W imieniu Księżyzpospolitej Polskiej Sąd okręgowy karay orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść artykułów umieszczonych w czasopiśmie „Dziło“ Nr. 291 (10.674) z dnia 30. grudnia 1925 r. pod tytułem: „Rozz pieszczym“ między słowami: dokony sumionia... a słowami: Jaktaz pid trarotom zawłeta amamona chorodni z 65a, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

rozprawczehniaia tego pisma drukowanego. Zarazemwydal nakaz odpowiedzialności redaktorowi tego czasopisma, by orzecznictwo niniejsze umieszczać bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niezwłocznie tego nakazu pociąga za sobą na karę przewidzianą w § 21, ust. 1, art. 17, grudnia 1863 Dz. p. p. Nr. 6 z 1863 r. z zażądaniem za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. p. Lwów, dnia 31. grudnia 1925 r. Hławel.

okręgowy karay we Lwowie, orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść artykułu umieszczonego w czasopiśmie „Dziło“ Nr. 292 (10.675) z dnia 31. grudnia 1925 r. pod tytułem: 1) Kriza Polazczki w usiępie od słów: Oddać autor orzeczaw do koncy tego artykułu, 2) W rubryce p. „Nowyny“ w piątym podrozdziale p. t. „Odcyphowanie za pomocą ukraińskiej mowy“ w usiępie od słów: ukraińskiej istoty aż do końca tej notatki zawłeta amamona chorodni z 65a) uk. uzawazakowazaw w dniu 30. grudnia 1925 r. konstatując usprawiedliwioną i zarządził zniaczenie.

nia całego nakładu i wydał w dniu 3. 493 p. k. nakaz dalszego rozprawczehniaia tego pisma drukowanego. Zarazemwydal nakaz odpowiedzialności redaktorowi tego czasopisma, by orzecznictwo niniejsze umieszczać bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niezwłocznie tego nakazu pociąga za sobą na karę przewidzianą w § 21, ust. 1, art. 17, grudnia 1863 Dz. p. p. Nr. 6 z 1863 r. z zażądaniem za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. p. Lwów, dnia 31. grudnia 1925 r. Hławel.

НАДІСЛАНО.

За надіслано редакції не відповідає.

ЗНАНА РЕСТАВРАЦІЯ І ЯРЬСЬКА КУХНЯ

„ГИГІЕНА“

Львів, Третього Мая 10.

поручає

Сніданки в 0.92 зол. кави, масло, мід

2 булки.

Віг-сніданки в 0.75 зол. гуляш, пиво

і хліб.

Мени з трьох мариць в 1.30 зол. кави-

кашається ства до набору.

Галушечки жарені печери з 3 страм в

1.30 зол. на десертній маслі.

Львокаль відкритий до 12 год. вночі.

Приймається місячний абонемент.

Для П. Т. Умодієв(чок) опуст.

сесійскавф. На Мадерині відчути його

в різних містах.

Забити в школі українську ди-

лунку. Холмське „Наше життя“ з 3. січня

містить таку пошукі: „Всезначний міністер

освіти Гаврильський ввів у науку до початко-

вої школи вправи зі зброєю. А що в тих

школах рідкоосно наказується польсько-

моюдо, то невідомо (в перших днях груд-

ня цього року) в Бересті стався страшний

вбив: ученик „повищеної“ школи на Ко-

зринський вулиці — Полк. Огінк зарізав

учня Українця Карпука, сина робітника.

Сталося це в часі тої славної науки зі

зброєю. Чутка йде, що Огінк давно хотів

виставитися на „ворогот“, а впереводити

тих нещасних „цвітець“ точна лоя

(з кожним нібито вправи робить у школі).

Школа збула все 80-ма золотими на

труну, але того не стало навіть на ку-

пелю міся на могилках. Ніхто зі школи

і не був на похоронах“.

Новорічні провонації. Подивмо до

відомо наших громад, що провонації,

які киндо не мають же ніякого іншого

гола дитинство, заховають до приватних

помешкань зі запитом, чи господарі дади

уже складку на тайлу українську органі-

зацію. Коли одна пані на вул. Куркош

заявила, що на такт організацію не дає,

і спірали наївно, чи вже раніше зложив

на дешо.

Україніа. В 2. ч. „Prager Presse“

(2. січня) у відділі „Slavische Rundschau“

находимо інформації про нове, переро-

блене видання книжки польського сопе-

диста Леона Васильського п. з. Українська

експонація спирає в її історичній розвит-

ку, дає про київську Академію мистецтв,

про український музей у Полтаві та Чер-

нигові і про київський музей книжки.

Сильвестрова стралянина в По-

знай. Познайомі Поліськ, що перескани

чинецькими традиціями, як щороку, так і

цього-ж Сильвестра приготувалися до за-

боя на вулиці серед охляти. Тільки з та-

кою рішучістю: це велике привселюдне

свято захмарилось цього року чутками

про приготування погроми. Чимало „бур-

жуля“ з переляку сиділо дома. Побойо-

вання випадалися. На т. зв. площі Собо-

леди юрба розбіла 46 крамлиць, грабу-

ючи добро, або бодай розбиваючи шиб.

Ранки одного ком саря і чимало поліцаів

Арештували і більш 150 осіб.

Помезли: київський французький

„графік“ Фелікс Вахлюотон у 60 р. життя.

З уродження Швайнарель, приїхав у Па-

нию у 17-м р. життя і там залишився.

був відомий широкому загалу і в різних

артистичних п'єсках і портретів (гушою)

французьких сучасних письменників. Вах-

люотон мріявав також образи. Німець-

кий різьбар Петер Брукман у 75 р. був

жовитий з довгою Арнолду Бекана і від

п. 1865 працював разом з Беканом у

Цюриху над полярною пластикою. Го-

слювання сюжетами його творів була грець-

ка мітологія. Останніми роками жив у

повній самоті, на селі.

Жінка лавреатка. Шотландська

Академія Наук призначила щорічну на-

городу Нобля з фізики паві Сіббан, що є

професором в університеті, в Уппа-

Катедра журналістики. Союз ні-

мецьких південнозахідних видавців преси,

дає почин до створення окремого інсти-

туту в Гайдельберзі присвяченого студіям

газетного діла. Одностало в університеті

хотять креувати катедру з цієї ділянки.

До якого часу про науку преси? вів

тільки приватний семінар проф. Кох. У

Парижі існує окрема школа для журна-

лістів, але Сорбона не має катедри з цієї

спеціальності.

Поірі! Горожане Середмістя!

Ціла мода призначала на „Рідну
Анюлу“. Нолядиння баз посадили
Анюла або листя прорости не при-
няти. — Старшина Кружка ім. м.
Пашкевича у Львові. 1049 1-2

Дописи.

Переміщення. (Мертвий і живий)
Писав дитя в Заліжжю. В нійні Залі-
жжю є 4-класова школа, але всі уч-
тельські сили в ній польські, бо україн-
ських дати не хочуть. Полки завжди жде
7-класову школу, але якої вистанки в
нї му році в окремий будинок. Дирек-
тор української школи Думіа є зараз
мійом і старастя разом з польським
класом Заре бою сполучити школу
вч майскорше. В нїй мійом і вчителі
Полескав Квачинський, що дає 3. XI. м.
р. вийшов собі дос. зі школи, кажучи
вважати на діти III. класу одному хло-
пцеві. В його непристатності дівчишка
Марія Парануши, дочка Марі і Павла
Парануши, мабуть чимсь там промиш-
ляла або може той хлопчик, записав її зі
злості. Колиж Квачинський вернув до
класу, став ту дівчинку бити так, що да-
втак похолола. Діти мусли і при тій
екзальті тримати, в котра дівчина зле
тримала, то і сама избрала. Накінце-
вля її під класу так, що Марія Парану-
шик була від побоїв чорна, як вугіль.
Колж мата тої дитина привела і до
міського лікаря, к. Юзефа Лявфара, і
просити стягнути дитину й виставити
свідомого огляди, то лікар не тільки то-
го не зробив, а ще як пів накривав і
і сказав, що на учителя нема ніякої скар-
ги. Очевидно — ніякого допеселення не
зробив. Аж на другий день поехала мати
дитину до лікаря Кульчицького у Львів-
лях, який її докладно оглянув. Там і ар-
блено скаргу на учителя. Колиж після
того прийшла мати до директорки школи,
яка сказала їй коротко: Перезніть дів-
чинку до польської школи; от Томаш-
ський (гроз. лєсар) переведе свою дити-
ну до школи польської. — Такі у нас
відносини. В польській школі вчать шит-
ти й вишивати і дають про дітвару, а в
нашій бють і нема ніякого, що став
би в нашій обороні. Коли вже раз спит-
ється наша мук?

Всячина.

Левля Муна на становищі. На-
сидітих лівляцького престолу, князь Уель-
ський, ось-ось перейде першу межу зріло-
го віку, в якому пора женитися (30 літ), а
проте він малодушно по асьому світі,
хочь мило думає про цей обсяжок. Де-
сятки (як не сотні) тисяч дівчат мріє
про нього як про „далекого князя“, а він
вважається тим, що ніколи з дівчат підіне
своє ім'я на листку на спомин своєї
заслуження. Тому не дивно, що Апдв
вважає деїницькою „каткою“ листку
„Пішного Трибун“, бум-то к-як Уель-
ський уже поїхав на свою-м. руску. Такою
кандидаткою на жінку майбутнього
лівляцького короля є, кажуть, сестричка
півдського короля, княжна Астольд, яка
проела минулого літа к-як-та тяжіла на
англійським дворі.

Рекорд промов, щодо їх кількості,
здобув, здівсь, цього року представник
Апостольського Престолу, папа Пій XI,
який з нагоди Святого Року, мусів щод-
денно приймати папозимки. Лікар паві
проф. Амтін з'ясував, що мідок з його
попередників не був би в силі викс-
нати таку велику фізичну працю під
час минулого року, як саме він. Один з
італійських часописів обрахував, що папа
промовляв підчас Святого Року 360 разів.
Були дні, в яких промовляв він трьома
або чотирма мовами. Сид знавати, що
папа мусів щоденно підготуватися для
ознайомлення себе зі звітками та важни-
шими подіями усіх країн світа, з яких
папозимки являлися перед ним. Папський
лікар каже, що який папа не був дивні-
ще, ще як мільйонний архієпископ, зава-
зати туристом, то нині був би фізично
зломаним.

Еміграційна політика. Політична емі-
грація живе у великих столицях центрів
у фантастичній атмосфері, в якій твор-
яться дивні дива: трагізм перенітається
з комедією. Париж має таку політичну
сезацію. Грузинський князь Мікеїдзе,
один із стоів монархістичної, проти-
вильницької аптаті шез. Шез зі са-
наторії, де його друти передали його
умово недужого. До цієї санаторії за-
явившись більшовицькі агенти і якимсь
робом вивели його звідти. За який час по-
явився у пресі заява Мікеїдзе, який був
полковником грузинської армії, що він
уважє справу самостійної Грузії програ-
но і повертається на радянський лад.
Між грузинськими емігрантами загую.
Виявляється, що до цієї заяви привели
Мікеїдзе парискі більшовицькі під зарп-
кою. Грузини відкриває спомин Мікеїдзе
і хоча бля нього вартува агент, його
привали. Його знов посадили в санаторію.
Про не все нічого не знала париська по-
ліція. Парискі часописи раціонально те-
гер, що Мікеїдзе справді повернувся
з більшовицьким ладом, але довго не
вважали воїмвирити чутку, що він вийшов з
галазу. Одностало осуд психіатрів каже,
що Мікеїдзе зовсім нормальний. Покину-
ти сам нічого не може казати, бо місьє
Його побуту невідомо. Його пильнують
сворі брата Грузини.

Юнак і твердого новітнього. Цяни
длина живе сто мт. від часу, коли в
моду вийшов твердий новітній. Його
завантажували середньомірська вавка в Львів-
дони. Тез ідей новітній не так легко по-
ширився. Шобно в останніх (завантаж-
ка) знов роках жвавий копірний зайняв перше
місце в буденній мужській галазії.
Львівський прачки приготували з на-
годи цього юнака святочний див.

Масова смерть собак. Безлітський ма-
гістрат уів заяву відкинувши податку на
домашні собаки. Першу синагу стварили
пши дивами. Численні мешканці рішуче
розсталися зі своєю улюбленою прате-
лени і відозвали їх на поліцію та лете-
рнатору дивку. В один день виставлено
257 собак. Прихальники собак виступають
дуже різко проти магістратського розпо-
рядку.

Посмертні згадки.

О. Зиновій Донинич, парох у Дашаві
коло Стрия, помер для 4 грудня 1925 р.
в 44 році життя. Похоронений спокійно — без
роглогося — свої обоженим як сини-
ком і громадянином, спеціально відзначив
праці в економічних інститутиях. Через
кілька днів був членом відділу фін. „Сль-
ського Господаря“ в Стрию та директо-
ром кооператива „Добробут“ у Дашаві,
якої спрваляв займався до останньої
хвили — без огляду на тяжку недугу. Як
людина чистого характеру і незвичайно
доброго серця, тішався загальною сим-
патією, чого доказом численні учасні
у похоронах та прощаннях слово одного
селянина з Дашаві над могилою. Осирі-
тня вдову і четверо дрібних діточок.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Укрїнського Наддні-
пряньського Театру під дир. О. Міти-
вичка.

Равз Русько Сала „Сонета“.
7.1. „Віра“.
8.1. „Півня життя“.
12.1. „Малюс Богуськавля“.
13.1. „Ніска пісня“.
14.1. „Нін від Івана Купала“.
15.1. „Чорна пантера і білий кіт“.
11-2

Укрїнський театр Союзу артистів
(Саян, Лисенка). Святочний репертуар:
Четвер 7.1. „Ой не ходи Гриню“.
П'ятниця 8.1. „Вифанська ніч“.
Субота 9.1. прем'єра „Монах“.
Неділя 10.1. о 3-тій поп. „Вифанська
ніч“, оперою 7.30 „Граф Люксембург“.
Відтепер вийде продаж Союзний Базар,
а в день вистави від 10.-12. і 2. попов.
при кінці театру. 1-2

Бовислав „Союз Українок“ і Спорт-
ле Гов. „Ромик“ улаштувають для 17.
січня 1926 р. в сатах Народною Доу
Малавчани Вечір з різноманітною програ-
мою і танцями. Гостей разо вилітється.
1055 1-2

Дрібні оголошення.

СТРОЕННЯ і маправу фортепіан
приймає Артур Слутин, Хмельняського
5. Телефон 1598. 3-3

ВЖИЛЬНИЙ мід під гарантією першої
ціноти в 5 кілевих пушаків по 15 зол.
25 сот. 10 кілевих по 29 зол. 40 сот.
з опаківанням і опаківанням висилає Іван
Яценський і С-ка Городище п. Котля.
1028 3-3

СІБІЦЕВА 44 Саян приступає до бу-
дови дерев'яної церкви. П. Т. Іванов
і підприємці зможуть свої офрти зголосити
до Уряду громадського. 1054 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редації не відповідає.

ЦУКОРНЯ

„ПЧІЛКА“

Львів, Ринок 27

поручає на СВЯТА свої цукорняні

1033 виробн. 4-4

Замовлення виноує солідно.

Спеціаліст скірно-звер. ведуг вул. Тибу-
васька 4. Д-р ЛЕВЕНГЕМ біля Ринку
(Тел. 48-11) ерд. від 8-9 і 12-3. 1052 1-3

Дарунки зі золота і срібла
що не траять на вартості
у Гуттермана, Сикстуська 14

Дентистичне заведення

д-ра Шимона Гаппапорта і

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/18.

Пильовування і випилення зубів без
болі. Штучні зуби в клечку і зполу-
на американську систему. Пам'ятка і
проміній полуголджистий в найкоротший
часі. ПТ. урядомати та студентам значна
зінка. 1020 4-5

адвокат

д-р Ярослав Селезінка

відкрив адвокатську канцелярію

в Гадехові

і веде її в домі п. Чопніа протв
10-6 приходства. 1-4

Найбільше добірні і найбільше
улюблені дарунки на

1041

ЯЛИНКУ

можна мабуть тільки в богато за-
осмотренім селаді

**ПЕРФУМИ, КОСМЕТИКІВ
і ТОАЛЕТНИХ ПРИЛАДІВ**

Богдан Богосевич

Львів, Гетьманська 8.

ПОЗІР

ФІРМА

„КРЕББ-ПАТОКА“

Львів, вул. БАТОРІЯ 7.
і ЛІЦАНІВСЬКА 3.

пролас з приходу великих замовів
до 15.1. 1926.

всілякі свої знаменит. виробн
ПО ДАВНИХ ЦІНАХ

мимо значної підвишки спирт-
ного податку, обов'язуючого
вже від 1.1. 1926 (на літрі
1029 зол. 1'55). 1-1

найновітніші фасони

ВЗУТТЯ

поручає

І. ЯРЕМА

Львів, Фредрих 2.

Український купецький і промисловий світ

уладжує

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

дня 13. ц. р.

в малій салі Муз. Тов-а Лисенка

Буфет з власних складів — майже
за дурно!

Небуденна програма!

Надзвичайні Загальні Збори

Тов-а „Міщанська Бесіда“ в Стрий
відбувають для 10. січня ц. р. в год. 3-й
попозені в льоклі Товариства з сиду-
ючим порядком дня:

- 1) Відкриття Зборів і вибір президії.
 - 2) Відкриття протоколу попередніх За-
гальних Зборів.
 - 3) Звіт Відділу з діяльності і рахунко-
вої звіт.
 - 4) Звіт контрольної комісії.
 - 5) Вибір голови, Відділу і контрольної
Комісії.
 - 6) Внесення членів.
- Стрий, для 2. січня 1926.
М. Стаховська
Іван Гербаскав.

Ширіть наш часопис!

Всім приїжджим до Львова до відома!

ПЕРШОРЯДНА РЕСТАВРАЦІЯ

РОЖІ ФЛІССЕР

Львів при вулиці Ягайлонській ч. 11.

Смачні сніданки, обіди і вечері з великим вибором страв як також багато заасотроений буфет. Найліпшої якості краса і закордонні напипки, які спеціально поручається на свята.

Поосимо зайти і перенонатися, що ціни дешеві і добране товариство.

Чому тепер ідемо з напипки ворогати? Досі ми були єдиною партією, що стояла на високому рівні політичної моральності. Тепер ми зіпсовали з того морального різниці, сидючи в одній уряді з таким Кернком. В теперішній господарській констеліції наша присутність в уряді є зовсім зайва, бо й без нас уряд буде робити те, що ми тепер робимо. Ми потрібні в уряді на те, щоб покрити ті дивні фінансові операції за гоанією, щоб покрити редуцію урядників. Уряд піднімає залізничні оплати і взагалі безпосередні податки. Уряд дає дітям мільйони податків, а ми — будучи в уряді, дивимось на те. Тов. Журавський говори, що в уряді рятують соціальне законодавство, але то неправда, бо арестати праці стоять. Як ек прийде заграєнна позичка, яка урухомить промисл, прийде до великої боротьби за 8-годинний день праці. В тій боротьбі будемо осамітні.

При тому така, які маємо, не владають на господарську політику уряду. Сидіть там, що в Польщі маємо десять мільйонів національних меншостей. Але ж в то демократія, коли ті меншости єде трактують і гноблені адміністрацією? Коли хочемо адержати крес, мусимо інакше трактувати наших спитогожан білоруських, українських і т. д.

Не розумію демократичного уряду, в якому не будуть репрезентовані Білорусини, українці і Німці. Жидівський, український, білоруський, німецький робітник є нам — як соціалістам — стократ ближчий, як польський фабрикат або поміщик.

І цей голос був єдиним, що побіжно вказав на болочку kwestію „національних меншостей“. Всі інші пепесівські ватажки боронили уряд і вказували на konieczність співпраці всіх польських партій. Коли пос. Добровольский вказав на те, що ППС тільки в критичних хвилях кличуть „випитати віз з багна“ та що опісля посідати класи трактують пепесівців як муринів, пос. Гіотровський вазначив почесну роллю ППС. Мовляв, „ми є горді з того, що до нас відкликуються в таких

критичних хвилях“. На „Визволіне“ і нап. меншости не слід звертати більшої уваги.

Третього дня нап. вибрано генеральних бесідників „за“ і „проти“ офіційних політичних резолюцій. „За“ промовляв Яворський, „проти“ Щерковський. Дотеперішньої політики пепесівців і становища Ц. К. В. завзято боронив Лапінський, доказуючи, що „вступлення пепесівців до уряду було імперативом моменту. Не можна було скласти уряду, а тимчасом Сікорський направляє нолки до Варшави і в міністерстві військових справ заложив гірздо замаховців. Колиб не рішення пепесівців, булаб запанувала диктатура. Зрештою ППС, на спілку з ендеками піддержувала уряд Вл. Грабогоского і земля не завалилася. Чомуж тепер робиться такі великі очі, коли підложується Скішинського (себ-то Ст. Грабогоского — Ред.)? В цілому світі соціалісти стають опортуністами і співдіають з буржуазією. Чомуж в Польщі малооб бути інакше?

Кажуть, що хоч існує коаліційний уряд, то відносини на окраїнах не змінилися. Рахую на те, що зі вступленням Морачевського до уряду меншостея політика зміниться. Однак коли йде про порозуміння з представниками нап. меншостей в соїмі, то мусимо застановитися, чи взагалі вони схочуть говорити з нами.

Для піддержки ЦКВ, спровадженно й Морачевського, як найтяжчу проти опозиційників гармату. Він язсував умови, під якими ППС лишиться в уряді. А саме пепесівці будуть домагатися заплати незаплатеного дідичами маєткового податку у висоті 650 мід. зол. Коли не

можна його буде стягнути в готівці, то можна його мати в гіпотечі, на основі чого Польський Банк збільшить свою емісію.

В голосуванні побідили керманіці ЦКВ і посольського клубу. Резолюція за виходом з уряду здобула лише 40 голосів на 100 голосуючих. Більшість акцентувала дотеперішню політику уряду ППС.

Опісля конгрес ухвалив резолюції, в якій наказує партійним властам і соїмовому клубові чинити, щоб домагання ППС були здійснені коаліційним урядом. В протинамому випадку доручає їм відкликати своїх представників з уряду.

В 16-ти точках ППС, домагається боротьби з безробіттям, державної контролі над торгівлею і промислом, боротьби з дорожнечено, адержанням підвищення коїрного від малих поміщиків, реорганізації державної адміністрації, редуції війська і заведення однорічної військової служби, введення в життя постанов конституції у відношенні до національних меншостей. В окремії резолюції в справі політики на „кресах“ ППС, виставляє постулат автономії для України і Білорусинів та домагається заснування українського університету у Львові.

Крім того ухвалено протест проти переслідування соціалістів більшовиками в СРСР, і фашистами в Італії.

Абдикація румунського престолонаслідника.

Нелоні матиж. — Особа Карла.

Ніхто нині не повинен дивуватися, коли наслідник на королівський престол зрікається своїх прав до цього почесного, але нездійсненого становища. Назвіть ті королі, що їде виконують свої функції, англійський, італійський або еспальський, гаяють дуже кевелічку розю поруч дійсних володарів своїх держав: диктаторів чи міністрів. Правда, що ще єдиними королями в пладою є пипи королі малих держав, де вони можуть поводитися з більшою свободою, а назвіть користуватися самоволодою.

Застка про те, що наслідник румунського престолу, архикнязь Карло, зголосив свою абдикацію, мала з першої хвилини присмак сензаций, саме тому, що міністер закордонних справ і офіційна преса повторяли, що причиною такого рішення є

неполітичні мотиви. Як тож спитати, чому це не політично. Та вже не слід забувати докази, що виходить з цього. Карло є неспівним торговельним опекати, що по каже, що він планував за абдикати одержати дозвіл на політ зі своєю жінкою, буши, грецькою князівною Оленою, з якою оженився диті літ тому. Вже сам другий шлюб: потреба розвитку економічної. Можливо, що Карло жині поноу престолу купити собі свободу і можливість нового подружжого звязку.

Карло жині покинув на чужині у Мадрид, кажуть, що обіцяв на вертатися з країни ще 10 років. Його абдикація є величезною несподіванкою. Король Фердинанд єдиний міністер і представники усіх партій розділи кілька годин. З огляду на то, що другий син Фердинанда, Миклай, є голошній наслідником престолу, є малолітній, аж до його повноліття установили для нього владу раду з трьох осіб.

Карло уроджений в 1893 р. і одержав основну університетську та військову освіту. Підчас війни вважався полковником і саж і артилерії. Після війни зробив поїздж дозволу світа. Бул відзначений пошестію найближчим становищем в армії як генерал дивізії, контр-адмірал, іаспатор воєнної маркирки та воєдушної флоти. Бул засвоєником румунського тогача для поширення культури, дав почин спортових товариств і був головою румунських товариств: як географічного, автомобілевого, то-що. Головно бул пхизмаком англійського виховання. Мотив його ризикації бувають, безсумніа, розсами найближчим часі.

По широкому світі.

Радянський уряд веде, кажуть, переговори з німцями, щоб підписати договір про взаємну невтручальність. Цей договір має взяти в зразок радянсько-турецьке порозуміння і тривати покищо три роки. СРСР, звернувшись з аналогічними пропозиціями до інших держав, що схотять жити з ким мирно.

Англія має дефіцит у минулому році. Він спричинений будівлею воєнних кораблів і літаків та підмогами для вуглевих копанень.

Французько-німецькі перегори ведуться півофіційно в справі господарських взаємин. Франція годиться опорожнити швидше другу та третю окупаційну смугу та проголосити у басейні Саари плебісцити, якщо Німеччина дасть їй полекші при вивозі шугиноного шовку, вин і допоможе в організації закордонної позички.

Англійський уряд пішов на

В. Старосельський.

„Суспільство“.

„La Société“, орган „Українського Інституту громадознавства“ під дирекцією М. Шаповала в Празі. За редакцією М. Шаповала в Празі. I—II. Прага 1925.

(Покінчення.)

Таким же прикладом методологічної плутанини є те, що каже п. Шаповал про „соціальну патологію“. Поняття патології все „теологічне“ — тому воно зовсім провуміле в політиці, допустиме в прикладних науках — і небезпечне в чистій науці, особливо в суспільних дисциплінах. Ось хоч би ті приклади „патології“, які навіть Шаповал, виразно показують, що його підход суто і виключно „оціночний“, а не науково об'єктивний. Але навіть приймаючи цей оціночний підход, ніяк не можна уважати „дефектів“ індивіда за прояв „соціальної“ патології, як це робить автор статті.

На тіжє сторінці находимо таке: „дійсність говорить нам, що суспільний процес виявляється в різноманітності причинових рядів“, а в другому місці, що розгляд суспільства тільки в одному аспекті приводить до односторонності, а це і недоказово і ненауково“. Це знову конфлікт з власним определением соціології п. Шаповала та переплутання наукової і практичної точки погляду. Тільки для практики односторонність є шкідлива. Для науки вона є conditio sine qua non. Кожда наука одностороння і кожде слідить тільки за односторонніми причиновими рядами: астрономія за астрономічними, хемія за

хемічними, то-що. Соціологія знає теж тільки ті причинові ряди, які визнає за свої. Зовсім помилково зауваження на тему окремих суспільних наук. Так нпр. те, що п. Шаповал говорить про право, просте непорозуміння. Право це не є „конкретні формули для означення відносин в суспільстві“, право не „означає“ нічого — воно хоче тільки викликати, чи закріпити певні відносини. Не можна назвати науки права „конкретною“ в протиставленні до соціології. Залежно від точки погляду кожна з цих дисциплін є однаково конкретною, або загальною. Далі не можна „очистити“ права від „теологічно-оціночних міркувань“, бо вони для права істотні. П. Шаповал, очевидно, переплутав право і науку про право, юриспруденцію. Тільки остання може обійтися без теології та оцінок, а не само право. Як сказано, не спосіб спинитися на усіх методологічних помилках, що відбирають праці п. Шаповала науковий характер. Одно ще тільки треба зробити загальне зауваження. П. Шаповал уживає залюбки термінів, перенятих від інших наукових дисциплін. Така магода допустима під двома умовами. Одна, — щоб уживати таких „позичених“ термінів в повною свідомістю цього, що вони позичені. Друге — щоб уживати їх в загальному прийнятому значінні. Це друге, властиво не умова, а самозрозуміла передумова. Ожог п. Шаповал уживає залюбки термінів „статика“, „динаміка“, „механіка“, з порушенням тієї передумови. Він уживає їх постійно так, як би вони означали тей різні дисципліни. Він

протиставить динаміку механіці (ст. 25, 32, 33, 36), то знову статистику механіці (ст. 29, 31). Що це не друкарські помилки, доказом такеж протиставлення в заданій вже німачькій статті (ст. 139, журналу). Очевидно маємо до діла з новим розумінням цих термінів, відмінним від того, яке досі загально поширене, та згідно з яким статика та динаміка, це частини механіки.

Стаття має бути науковим оправданням для „схеми суспільних наук“ та плану організації їх студії. Схему таку находимо в статті, а план організації студії в залученій до „Суспільства“ „Хроніці“ Інституту. Але схема не випливає з логічною необхідністю із статті, а організація праці Інституту не відповідає схемі. Таким чином міркування п. Шаповала практично зайві і організацію Інституту треба розглядати незалежно від цих міркувань. Сама назва Інституту є мало удачна. Громадознавство не відповідає слову „соціологія“. Назив для соціології в розумінні п. Л. Гумпльовичем назва громадознавство булаб значадто вузька. Тай зовсім немає потреби заступати українським словом прийнято загально назви соціології. Про організацію Інституту ми не довідусьмо з „хроніки“ нічого. Там не сказано ні слова про це, що таке Інститут: фондация, чи наукове товариство, чи школа, та хто є його власником. З тексту можна вичитати, що в Інституті є директори, дійсні члени, члени кореспонденти та наукові співробітники. Хто признає на ті становища, під якими умовами, на основі яких кваліфікації, чи заслуг. — на все

те не находимо ніякої відповіді. Мовчанка в цьому напрямі вражде дивно. Не можна арозуміти, чому покрито серпанком тайни оті, основні для організації кожної наукової установи, справи.

Праця в Інституті поділена поміж трьома відділами: „народознавства“, „економіки (і техніки)“ та „соціології і політики“. Відділи обіймають разом 29 секцій, в яких секція „окремих завдань“ нараховує 10 дисциплін. Секції обхоплюють майже усі „гуманістичні“ та частину природничих наук, так що це в дійсності по своїй програмі не соціологічна, спеціальна установа, а просто Академія Наук. Щоб поезити справді хоч троха серйозну наукову працю по цій програмі, для цього потрібна велика армія вишкочених наукових працівників та величезні технічні і фінансові засоби. А що не можна навіть сподіятися, щоб Інститут розпоряджався такими силами, треба думати, що автори програми не оцінили як слід вимог наукової праці. Вони підійшли до програми наукової праці, як би до статуту товариства. В статутах товариства можна і треба означати дуже широкі його „цлі та завдання“, бо там іде про забезпечення товариству правної можливості діяння в всякий випадок. Програма наукової праці має лише звітливона не є забезпеченням прав, вона астановляє обовязки. Тому непосильна програма, програма нерешальна не дає можливості виробити собі погляду на правдиву значіння наукової установи, якщо хоче бути Інститут Громадознавства.